

1. Byl to jen závan větru, co kolem srdcí proletěl,
ručičky chronometrů stály, a tys to nevěděl,
jak bouře varování před tím, co bude, se mi zdál,
posedlý vírou v sebe každý tvůj pohyb, když jsi hrál.
*: Snad je to nevinný vtíp, proroky Bůh že posílá,
na zem, když bylo by líp věřit v to málo, co den dá,
svý jméno nad bulvárem, i když snad sám neumíš číst,
zkus aspoň tušit, blázne, je ještě spousta prázdných míst.
R: Na hraně včerejška a zítřka, kde se spí a čeká na zázrak,
to není déšť, to spadl kámen, jinak nic, jen vykolejil vlak
a máme čas se rozhlídnout.

2. Že ještě voní ráno nízko nad Prahou,
má malá bílá vráno, shod' mi aspoň pírkó pro štěstí,
ještě se neloučím, jen vím, že teď na nás nemaj' čas,
má nežná bílá vráno, zapomněli nás.
R: Ve čtvrtích lůzy, která ještě umí dát a pláče jako ty,
pro ně ses narodil a pro ně musíš hrát, ve vodách stojatých
se štika snadno udusí.
*: Byl to jen závan větru, co kolem srdcí proletěl,
ručičky chronometrů stály ...